

PÍSEŇ 0748

Tak málo přímých cest

Doreen Potter 1974

1. Tak má - lo při - mých cest je, když ví - ra schá - zí nám, jen vzác - ně

zní zvěst jas - ná: Dnes krá - čí s vá - mi Pán! Svůj cíl zas hle - dá - me, jsme

če - cá - ním zna - ve - ni, smu - tek a trá - pe - ní jen ti - chý hlas pro - mě - ní.

2. Tak málo přímých cest bez darů, bez vděčnosti,
před křížem váhá svět, dál klaní se marnosti.
Jak málo ztišení nás provází každý den.
Kdo z nás jak ztracený syn smí být zas nalezen?
3. Tak málo přímých cest, když chcem jít bez pokání,
bez touhy dát vést tou rukou, co zachrání.
Když chvála s radostí k tvým krokům se připojí,
v těžkých dnů zápasech kdo jde s vírou, obstojí.
4. Tak málo přímých cest, když bloudíme v tom, co chcít,
v co vkládat doufání, zda sloužit, či hodně mít.
Odchází lidský věk, dny jak vánek míjejí,
kdo spásu hledají, těm Pán dává naději.

Fred Kaan 1974,
J.Slouka, M.Esterle DEZ 2000